

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Nisan 2015 - sayı 3

☎ 0530 231 77 47 A f EKMEKveONUR A ekmekveonur@gmail.com

Aylık İşçi Gazetesi

İLERİ DAHA FAZLA İLERİ!

İşçi sınıfı sermayenin şiddetli saldırılarıyla karşı karşıya... Finans kapital sınıfın kimlik, mücadele ve örgütlenme dinamiklerini yok etmek istiyor. Sınıfı bir kadavra yığınınına, enkaza dönüştürmeyi amaçlıyor. Kıdem, ihbar tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücretin gündeme gelmesi, özel istihdam bürolarının kurulması sınıfa yönelik stratejik saldırılardır.

> s.3

TEK YOL İŞÇİLERİN BİRLİĞİ

Uzun yıllardır direniş deneyimi biriktiren Mersin liman işçileri, şu an bireysel bir araya gelişlerden öte ortaya bir örgütlenme pratiği çıkarmak zorunda. Oluşturulacak taban komiteleri ile sergilenen örgütlü duruş zafere götürmektedir.

> s.2

ÜCRETLİ ÖĞRETMENLİK

Eğitim alanında esnek ve güvencesiz çalışmanın adı "Ücretli Öğretmenlik" oldu. Ücretli öğretmenlik ile iş güvencesi bir lütuf haline getirilirken, kamuda öğretmenlerin güvencesiz istihdamına zemin hazırlanıyor.

> s.2

haydi
MAYIS'a

EKMEK ve ONUR

BİRLİK! MÜCADELE! DAYANIŞMA! 1 MAYIS'TA ALANLARA!

İşsizlik, pahalılık artıyor; açlık, yoksulluk derinleşiyor!

Açlık sınırının 1300 TL, yoksulluk sınırının ise 4000 TL olduğu bir ülkede asgari ücret 950 TL olarak belirleniyor. İşçiler açlık ve yoksulluk ile terbiye edilmeye çalışılıyor.

Emeklilere seçim vaadi olarak verilen 100 TL'lik zammın ise göstermelik olduğu ortada.

KAŞIKLA VER KEPÇEYLE ALI?

Sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket eden Hükümet kaşıkla verdiği kepçe ile geri alıyor. En temel yurttaşlık hakkı olan ulaşım, barınma, sağlık, eğitim pahalı bir hizmete dönüşüyor. Doğalgaza, elektriğe yapılan

zamlar, temel tüketim maddelerine yapılan zamlar hayatın pahalılaşmasına neden oluyor.

İşsizlik almış başını gidiyor. 5 milyondan fazla kişi işsiz. Geçici işçilikle, taşeron çalışmayla işsizlik her geçen gün artıyor.

HAK ARAMAK YASAKLANIYOR!

Hakkını aramak ve mücadele etmek isteyen işçiler için ise yeni yeni yasaklar çıkarılıyor. Patronlar ve parababaları karşısında işçi sınıfının mücadele silahları elinden alınmak isteniyor. Grev hakkı Bakanlar Kurulu kararıyla ve Danıştay'ın oyalamacası ile yasak ediliyor.

Toplantı, yürüyüş, konser ve miting

yapma hakkı valiler ve kaymakamlar eliyle yasaklanıyor.

BU ÇARKA ÇOMAK SOKACAĞIZ!

Yoksulluk, pahalılık, sömürü, iş cinayeti, güvencesiz çalışma kader haline getirilirken, işçi sınıfının elini kolunu bağlamak istiyorlar. Bunu yapanlar bilsinler ki direnişi büyüteceğiz ve çarklarına çomak sokacağız.

Birlik, mücadele ve dayanışma içinde işçiler biriken öfkemizi ve kinimizi işyerlerinden, havzalara ve sokaklara taşıyacağız.

Patronlar ve işbirlikçilerine karşı onurumuzu koruyacağız, ekmeğimizi büyüteceğiz, meydanı boş bırakmayacağız! **1 Mayıs'ta alanlarda olacağız!**

İSDEMİR İŞÇİSİ
SENDİKA PATRON
İŞBİRLİĞİNE
GEREKEN CEVABI
VERECEKTİR!

> s.2

"1 MAYIS'TA
BİRLİK ve
DAYANIŞMA
İÇİNDE OLMAMIZ
LAZIM!"

> s.3

SENDİKA ve
TOPLU SÖZLEŞME
HAKKI İÇİN
BYUAŞ İŞÇİSİ
AYAKTA!

> s.2

TEK YOL! İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!

Mersin limanı, 2007 yılında özelleştirilerek 36 yıllığına Singapurlu PSA grubu ile yerli Akfen Ortak Girişimi tarafından oluşturulan, Mersin International Port'a devredilmişti. 2007 yılından bu yana Mersin Limanı sürekli değişen taşeron şirketler, mağdur edilen, hak gasplarına uğrayan işçiler ve bu işçilerin gösterdiği direnişlerle gündemde.

Yaklaşık 2000 işçinin çalıştığı limanda, MIP ana bünyenin dışında taşeron şirketlere bağlı işçiler de çalışmakta. Ana işverenin taşeron şirketlerinin sözleşmelerini feshedip yeniden yaptığı sözleşmelerde mağdur olan hep işçiler. Uğursan ile sözleşmeyi feshedilip Ahtapot'la imzalanan sözleşmede Ahtapot'a geçmeyen işçiler direnişte.

Aynı kişilere ait farklı taşeronlar, kölece çalışma koşullarına mecbur bırakılan işçilerin bir araya gelmesinin ve örgütlenmesinin önündeki en büyük engel.

Yemekhane, dinlenme salonları dahil her yeri gözetleyen kameralarla liman yönetimi, 3-4 işçinin bir araya gelmesini engelliyor, hareketlilik fark ettiği bölümlerde ise sık sık işçilerin çalışma yerlerini değiştiriyor. Bununla da yetinmeyip yaşanan iş kazalarının da kayda geçmesini engelleyerek işçilerin hayatını hiçe sayıyor.

Liman'da örgütlü Liman-İş sendika yönetiminin işverenle geliştirdiği ilişki, işçilerin işverenin karşısında yalnız kalmasına neden oluyor.

Uzun yıllardır direniş deneyimi biriktiren liman işçileri, şu an bireysel bir ara-

ya gelişlerden öte ortaya bir örgütlenme pratiği çıkarmak zorunda. Oluşturulacak taban komiteleri ile sergilenen örgütlü duruş zafere götürecektir.

Uzun yıllardır direniş deneyimi biriktiren liman işçileri, şu an bir örgütlenme pratiği çıkarmak zorunda.

Ege Acil'de Zafer Direnen Emekçinin Oldu

Ege Üniversitesi Hastanesi'nde süregelen sağlık emekçilerinin mücadelesi kazanımla sonuçlandı. E.Ü. Hastanesi Acil Servisinden tüm hastaneye yayılan eylemlerin sonucunda talepler kabul edildi. Bir kez daha örgütlü bir mücadelenin emekçiler için ne kadar önemli olduğu açığa çıkmış oldu.

Sağlık emekçilerinin kölece çalışma koşullarına karşı, "İnsanca ücret ve güvenli çalışma ortamı" talebiyle başlayan eylemlilik süreci 2 ayı aşkın bir süre devam etti. Yola çıkarken talepleri şöyle idi:

"Az kişiyle çok iş yapma dayatmasına karşı hemşire ve yardımcı personel sayısında artış sağlanmalı,

(+) Artı mesailer ile tüm günlerin gasp edilmesini istemiyoruz, artı mesailerin kaldırılmalı,

Hastane döner sermayesi en üst limitten, tüm çalışanlara eşit bir şekilde dağıtılmalı,

Angarya işler kaldırılmalı,

Sağlıkta şiddetin arttığı bu dönemde güvenli bir ortamda çalışmamız sağlansın." Sağlıkçıların örgütlü mücadelesi sonucunda taleplerinin birçoğu kabul gördü. Sadece hemşire sayısı talebi konusunda yeterli bir artış sağlanmadığı için bu işin takipçisi olacaklarını duyuran E.Ü. Hastanesi Acil Servis çalışanları, 13 Mart'ta tüm ülkede sağlık emekçilerinin 1 günlük iş bırakma eylemi ile eylemlerini sonlandırdı.

İSDEMİR İŞÇİSİ SENDİKA PATRON İŞBİRLİĞİNE GEREKEN CEVABI VERECEKTİR!

İki aydır İskenderun Demir Çelik (İSDEMİR) Fabrikası'nda yaşananlar, sendikaların rekabetinden faydalanarak yüzlerce deneyimli işçinin nasıl kapı dışarı edileceğini gösterdi.

800 İŞÇİ İŞTEN ATILDI!

2015'ten bu yana "sağlık sorunu", "performans düşüklüğü", "teknolojik gelişmelere ayak uyduramama" gibi nedenler bahane edilerek 800 işçi işten atıldı. TİS

yetkisizliğinden faydalanan iş müdürleri, yüksek maliyetli iş gücünü tasfiye ederek, yeni işçi alımları ile ucuz iş gücünü kullanmak istiyorlar. Atılan işçiler Hak-İşe bağlı Çelik-İş ve amirlerin yönlendirmesiyle kayıt yapan Türk Metale bağlı Türk-Metal-İş üyeleri.

Daha önce bel fitiği, bronşit gibi hastalıklarının olmadığını, uzun yıllar İSDEMİR'de çalışarak hastalandıklarını

söyleyen işçiler, bugüne kadar görmezden gelinen sağlık durumlarının şimdi işten atılmalarına neden gösterilmesine tepkililer. Jandarma ve zabitanın engellemelerine rağmen fabrika önünde çadır direnişi sürüyor, iade ve tazminat davaları açılıyor.

TÜRK METAL BİRLİĞİ BOZDU! ÇELİK-İŞ SAHİPLENMEDİ!

Fabrikada üyesi bulunan iki sendika da henüz işçileri sahiplenemeyen bir açıklamada bulunmadı. İşçilerin hakları için mücadele etmesi gereken sendikalar, patronla danışıklı yürüttükleri bu çekişmelerde işçiye kaybettirdiler.

EN İYİ CEVAP "1 MAYIS"!

Sendikasızlığı hakim kılmak, ucuz işgücü yaratmak ve taşeronlaştırmak için yapılanlar, bizlere işçilerin haklarını patrona ya da patronla başka bir sendikaya, pazarlık konusu etmeyecek sendikalara ne kadar ihtiyacımız olduğunu gösteriyor. İSDEMİR'de atılan işçiler taleplerini duyuracakları en anlamlı güne hazırlanıyorlar. Yücel Boru'nun kvilcımı çaktığı Metal Direnişi ve İSDEMİR işçileri ile sürerken 2015 1 Mayıs'ı İskenderun havzasında, birliğin ve mücadelenin umudu olacak.

SENDİKA VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKI İÇİN BYUAŞ İŞÇİSİ AYAKTA!

CHP'li Bakırköy Belediyesine bağlı taşeron BYUAŞ şirketinde çalışan işçiler 21 Mart'tan bu yana direnişler. İşçiler mücadelelerini Bakırköy Cumhuriyet Meydanı'nda açtıkları grev çadırında sürdürüyor.

BYUAŞ işçileri 7 ay önce 1.500 lira olan maaşlarının 1050 lira yapılması sonucu, Belediye-İş sendikasında örgütlenerek mücadeleye başlamışlardı. Buna karşı Belediye Başkanı başta olmak üzere işçilerin adalet arayışları tehdit ve baskı yoluyla sindirilmek istendi. BYUAŞ işçileri haklı ve onurlu mücadelelerinden vazgeçmedi, sendikalarında örgütlenmeye devam etti ve yetki kazandı.

İşveren ile toplu sözleşme görüşmeleri başlamasını ardından, Belediyenin ayak oyunu da devreye girer. BYUAŞ'ın işçi temsilcileri işten atılır ve sözleşme taleplerine sırt çevrilir. Ve BYUAŞ işçisi bu aşmadan sonra direnişe geçer ve iş bırakır. Taşeron işçilerine örnek bir mücadele yürüten BYUAŞ işçilerinin talepleri ise şöyle:

- İşten atılan işçilerin geri alınması.
- Toplu sözleşme hakkının tanınması
- Sendikali olarak işe başlamak.

Ekmeği ve onuruna sahip çıkan, adalet için mücadele eden Bakırköy Belediyesi işçileri yalnız değildir.

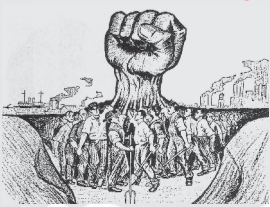
İşçi Sınıfının Mücadele Günlüğü

Çerkezköy'de bulunan **Bross Tekstil** işçilerinin 71 gündür devam eden direnişi kazanımla sonuçlandı. İşveren, işçilerin ve **BATİS** Sendikasının tüm taleplerini kabul etti. İşten atılan işçilere sendikal tazminatla beraber kıdem ve ihbar tazminatları eksiksiz olarak ödendi. İşçilere kesilen idari para cezalarının patron tarafından ödenmesi kabul edildi. İş güvenliği ile ilgili düzenlemelerin yapılması kabul edildi.

DİSK'e bağlı **Limter-İş Sendikası**'na üye oldukları için işten atılan ve 39 gündür direnişte olan ve son 15 gündür açık grevi eylemini sürdüren **Adore Oyuncak** işçilerinin direnişi zafer getirdi. İşçilere 16 maaş tutarında sendikal tazminat, ihbar ve kıdem tazminatları, yol ve mesai ücretleri ile direnişte geçen günlerin karşılığında ücret ödenecek.

Adana'nın önemli işkolu olan tekstil sektöründe entegre biçimde üretim yapan fabrikada çalışan bir işçi arkadaş ile Ekmek ve Onur Gazetesi olarak işyerindeki temel sorunlara üzerine sohbet ettik.

“Bu krizin faturası yine işçiye kesilecek!”

1 Mayıs'ta birlik ve dayanışma içinde olmamız lazım!”

İşçilerin temel sorunları nelerdir fabrikada?

Öncelikle ücretler yeterli değil. Ben kadroluyum 17 yıldır bu işyerinde çalışıyorum. Bizim geçmiş mücadeleler sonucu kazanımlarımız var. Ancak taşeron işçiler çok daha zor şartlarda çalışıyor. Gelir eşitsizliği söz konusu...

İkinci sorun taşeron işçilik. 2000 çalışan var işyerinde bunların 300'den fazlası taşeron çalışıyor. 3 ay olan deneme süresi çeşitli bahanelerle erteleniyor. 12 ay- 18 ay denenip kadroya geçemeyen arkadaşlar var.

Patron kadroya geçişte işçinin tazminat ve üç ayda bir ikramiye ve yardım (gıda vb) çekleri gibi kazanımlarından mahrum bırakıyor ya da kademe kademe verip karına kar katıyor.

Üçüncüsü işçi sağlığı ve iş güvenliği yeterli değil. Kullanılan malzemeler kalitesiz. Örneğin hammadde elyaf renklendirme için kullanılan kimyevi maddelerin ortamdaki zararı dikkate alınmıyor. O kanserojen gazları her gün içimize çe-

kiyoruz. Bu da işçi sağlığına gereken önemin verilmediğini gösteriyor.

Sendikanız var mı? Sizin haklarınızı ne ölçüde savunuyor?

Evet, buradaki 1600 arkadaş sendikası. Patron yanlısı AKP'nin sendikası Hak-iş'liyiz. Bu fabrika baskı ve zorla DİSK'ten Hak-İşe geçirildi. DİSK'te o zamanlar çok etkin rol oynayamadı. Bu yüzden sendikalara olan güvenimiz kal-

madı. Bizi değil patronu düşünen onun çıkarları için çalışan sendika istemiyoruz.

1 Mayıs yaklaşıyor, 1 Mayıs'ta ne yapacaksınız?

Elbette 1 Mayıs'ta alanlardayız. Bu sömürü düzenine karşı dayanışmayı arttırmamız gereken bir gün, çünkü kriz var ve bu krizin faturası yine işçiye kesilecek. Belli işyerlerinde işten çıkartma veya firmalarda iflas haberleri alıyoruz. Beyteks iflas etti, Kıvanç Tekstil'de isten atılmalar söz konusu. 1 Mayıs o yüzden önemli! Örgütlenmemiz birlik ve dayanışma içinde olmamız lazım, tüm işçilerin...

Peki, bir okur olarak gazetemize bir öneriniz ya da eleştiriniz var mı?

Gazeteyi okuyorum beğeniyorum ancak biraz da yerelden ve farklı işkollarından -metal, geri dönüşüm gibi- haberler paylaşırsa daha iyi olur. Onun dışında tüm gazete çalışanlarının emeğine sağlık...

İşçi havzalarında Ekmek ve Onur Gazetesi tüm emekçilerin elinde...

işçi mektupları

Merhaba Ekmek ve Onur Gazetesi okurları. Ben de Ekmek ve Onur Gazetesi'ni yakından takip eden ve okuyanlardanım. Pendik Esenyali Mahallesi'nde oturan 18 yaşında genç bir işçiyim. Sadece ben değil, birçok genç işçinin ve bir o kadar da işçi, emekçi ailelerinin oturduğu bir yerdir Esenyali.

Arkamız Aydınli, Konaşlı işçi bölgeleri, önümüz ise meşhur Tuzla tersaneleri... Ben de Aydınli Deri Sanayi bölgesinde bir depoda çalışıyorum. İşyerimizde 50 kişi çalışıyor. Tüm işçiler gibi biz de iş yerinde pek çok sorunla karşılaşmaktayız. Yaklaşık 11 saat çalışıyoruz ve mola saatlerimiz de çok kısa. Üstelik de bizden daha fazla tempo ve yoğun çalışma bekleniyor. Koşullarımızın iyileştirilmesi için verdiğimiz öneriler bile dikkate alınmıyor.

Örneğin biz Esenyali'dan üç arkadaşımız ile birlikte her sabah yaklaşık 30-35 dakika yol yürümek zorundayız, çünkü servis mahallemizden geçmiyor. Bu nedenle her sabah işe yorgun halde gidiyoruz. İtiraz ettiğimizde ise patronun bizlere karşı tavrı "beğenmiyorsanız gidin" oluyor. Kıscası patronların düzeninin kışkırtılması ve sömürü politikasını işyerimizde en vahşi şekilde görebiliyoruz.

Ancak, tüm bunlara rağmen biz işçiler olarak çözümü biliyoruz.

Çözüm; işçilerin birliği ve örgütlenmesidir.

KIVILCIMDAN ALEVE

İLERİ DAHA FAZLA İLERİ

İşçi sınıfı sermayenin şiddetli saldırılarıyla karşı karşıya... Finans kapital sınıfın kimlik, mücadele ve örgütlenme dinamiklerini yok etmek istiyor. Sınıfı bir kavra yığına, enkaza dönüştürmeyi amaçlıyor.

Kıdem, ihbar tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücretin gündeme gelmesi, özel istihdam bürolarının kurulması sınıfa yönelik stratejik saldırılardır. 7 Haziran seçimleri bu anlamda kritik bir eşiştir.

SINIF KAVGASI SERTLEŞİYOR! KAVGANIN HARI ARTIYOR!

Özellikle önümüzdeki 1 Mayıs ve 7 Haziran genel seçimleri, 2015 yılının ruhunu oluşturacak. Yılın nabzını ve gündışatını bu iki gelişme belirleyecek.

Geçen yıl sınıf önemli tecrübeler yaşadı. Önemli birikimler kazandı.

Güvencesizliğe, taşeronlaşmaya, iş-

yeri kapanmalarına, işten atılmalara, sendikasızlaştırmaya karşı 2014 yılında etkin, yaygın ve militan karakterli eylemler gerçekleşti. İşçiler Çayırhan Enerji Santrali, Şişe Cam grevi gibi grevlerin (grev erteleme kararlarına rağmen) yanı sıra, Özelleştirmeye karşı Yatağan direnişi gibi uzun soluklu eylemler yaptı.

Zor ve sert bir döneme giriyoruz, sınıf bu süreçte yaygın lokal eylemler, direnişler, yer yer grevlerle bir direniş ve mücadele hattı oluşturuyor. Bu hattı militanlaştırmalıyız. 1 Mayıs bunun ilk adımı olmalıdır.

Kocaeli Başiskele'deki Kartonsan fabrikasında işveren ile toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine grev kararı alan işçiler patrona geri adım attırdı. Üyesi oldukları Seluloz-İş sendikası ile yapılan son görüşmede, Kartonsan yönetiminin geri adım atmak zorunda kalmasıyla anlaşma sağlandı. 161 işçiyi kapsayan sözleşme ile işçiler ilk yıl için 350 lira seyannen zam, belirlenen oranda ikinci yıl için de TÜFE oranında zam alacak. Sosyal ödemeler de zam doğrultusunda yeniden ayarlanacak.

İzmir Karşıyaka Belediyesi'nde Nakliyat İş'e üye oldukları için işten çıkarılan işçilerin işgal eylemi kazanım getirdi. Sendika yetkililerinin yaptığı açıklama şöyle "Başlayan işgalin ardından Karşıyaka Belediye Başkanı ve diğer yetkililerle yapılan görüşmeler sonucunda işten atılan üç üyemizin işe geri dönüşü konusunda anlaşmaya varılmıştır. Atılan üyelerimiz önümüzdeki günlerde iş başı yapacaklardır."

SABIR TÜKEN Dİ! İŞSİZLİK REKOR KIRIYOR!

TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) Türkiye işsizlik oranını açıkladı. İşsizlik oranı yüzde 10,9 işsiz sayısı 3 milyon 145 kişi oldu.

Temel işsizlik verisi olan tarım dışı işsizlik de yüzde 12,9'a yükseldi.

Tabii bu verilere Suriye'deki iç savaştan dolayı göç eden işçiler dahil değil. Ülkemizdeki Suriyeli göçmenlerin sayısı 1.5 milyonu bulmuş durumda.

Bu veriler bizim için şu anlama geliyor, ekonomik kriz ve savaş bizi teğet geçmedi. Ya da sermayedarları teğet geçse de işçi sınıfını tam on ikiden vurdu.

2008 sonrası dünyada ve ülkemizde işçi sınıfı işsizlik, hayat pahalılığı ve baskı ile sınıyor. İşçilerin direnişi ve grevleri gökten zembille inmedi. Ekmeğimize, aşımıza göz koyan patronlar yüksek kazançları kesilmesin diye işçilere ağır koşullar dayatıyor. Krizin faturasını bize kesmek istiyor.

İşsizlik artık rekor kırmış durumda işçiler evine ekmeğe götüremiyor fakat bu patronların dayanamayacağı birşey değildir. İşçiye daha zor koşullarda çalışmayı kabul ettirmek için bunu yapıyorlar.

Medya Suriyeli göçmenleri bunun sorumlusu olarak gösterip bilincimize zehir akıtsa da biliyoruz ki işsizliğin ve pahalılığın sorumlusu göçmenler değildir. Ucuz işçiliği yayınlamak isteyen, güvencesiz çalışmayı yasallaştırmak isteyen patronlardır.

Patronların tek korkusu vardır. İşçilerin

birlik olması, dayanışması ve örgütlü mücadele yürütmesi...

Şimdi 1 Mayıs geldi çattı. İşçi sınıfının biriken öfkesini ve taleplerini hep bir ağızdan haykırmak için bundan daha iyi bir fırsat yok.

Birlik, mücadele, dayanışma günümüz olan 1 Mayıs'ta "Ekmeğe, Onur ve Adalet" şiarımızla alanlarda olmalıyız. Bizi işsizlik ve yoksulluğa mahkum etmek isteyenler inat.

Yaşasın 1 Mayıs!

Tuzla'da İşçi Katillerine Karşı Direniş Var!

Tuzla Gemi Endüstri A.Ş.'ye ait tersanede 23 Şubat 2014'te meydana gelen iş cinayetinde Tamer Şeyhun hayatını kaybetmişti. Şirket aleyhine "taksirle ölüme sebebiyet verme" suçundan açılan davada şahitlik yapan işçiler Veysel Sarğut ve Eyüp Ayan işverenin kusurlu olduğu gerçeğini söylemeleri üzerine 30 Ocak ve 6 Mart tarihinde işten çıkarıldılar.

Tersane patronlarına karşı boyun eğmeyen ve sınıfın onurlu tutumunu takınan işçiler, Limter-İş Sendikasıyla birlikte haklarının ödenmesi ve işe iade edilmek üzere işyeri önünde direnişeler.

DİVAN İŞÇİSİ KOÇ'A "EMEĞİMİZİ YEDİRMEYİZ" DİYOR!

Koç Holding'e bağlı Divan Pastaneleri'nin Çekmeköy'deki üretim fabrikasında direniş sürüyor. DiSK'e bağlı Gıda-İş sendikasına üye oldukları için işten çıkarılan 55 işçi direnişlerine fabrika önünde, "direniş divanı" adını verdikleri çadırda devam ettiriyorlar.

Diğer taraftan da eylemleriyle Koç'a İstanbul'u dar ediyorlar. 28 Mart'ta CNR EXPO'daki Divan Pastanesi standı önünde, 1 Nisan'da Divan Oteli önünde, 2 Nisan'da da Koç Üniversitesi önünde eylemlerini sürdürdüler. Zorunlu mesai dayatması, düşük ücret, uzun çalışma sürelerine karşı sendika hakları için mücadeleye devam edeceklerini bildiren işçiler sınıf dayanışması çağrısı yapıyorlar.

Direnen işçilerden Sedef ise sınıf kardeşlerine şu mesajı gönderiyor: "Bu direniş hepimize zorluklarla nasıl mücadele etmemiz gerektiğini öğretti. Arkadaşlarımızın çoğunun ilk direnişi ama hepsi son derece emeklerine nasıl sahip çıkılır iyi biliyorlar. Kısacası emeğimizi kimseye yedirmeyiz, yeter ki gücümüzün farkına varalım, birleşelim."

EĞİTİMDE TAŞERONLAŞMA ÜCRETLİ ÖĞRETMENLİK

Eğitim alanında esnek ve güvencesiz çalışmanın adı "Ücretli Öğretmenlik" oldu. Nitelikli bir eğitimde öğretmenlerin sürekliliği bir zorunluluk iken, AKP döneminde hızlı bir dönüşüm yaşanıyor. Ücretli öğretmenlik ile iş güvencesi bir lütf haline getirilirken, kamuda öğretmenlerin güvencesiz istihdamına zemin hazırlanıyor.

Asıl Hedef Esnek Çalıştırma

Asıl mesele ihtiyaçtan fazla öğretmenin mezun olması değil, kamuda istihdamın esnekleşmesi, iş güvencesinin kalkması ve sözleşmeli, ücretli vb. güvencesiz istihdamın yerleşmesidir.

KPSS ile birlikte eğitim fakültesi mezunu binlerce öğretmen aday kadrolu olarak atanmıyor ve güvencesiz çalışma koşullarına terk ediliyor. Eğitimde işsizlik arttıkça, iş bulmak için öğretmenlerin arasındaki rekabet kızıştırılıyor, öğretmenler daha ucuz ve ağır koşullarda çalışmaya zorlanıyor.

Ücretli öğretmen, kadrolu öğretmenle aynı işi yapmasına karşın üçte biri kadar ücret alıyor. Ayrıca ücretli izin hakkı bulunmuyor. Yaz tatili, ara tatil, kar tatili, bayram

tatili gibi günler ücretlerden kesiliyor, bu günler için sağlık sigortası ödemesi yapılmıyor. Ayrıca ücretli öğretmenlerin sendikaya üye olma hakkı da bulunmuyor.

İşsizlik belası ile öğretmenlere ölüm gösterilirken, ücretli öğretmenlik uygulaması ile sıtmaya razı edilmek isteniyor.

Eşit işe Eşit ücret! Güvenceli istihdam!

Eğitimdeki esnek, ucuz ve güvencesiz çalışmaya karşı, öğretmenler eşit işe eşit ücret ve güvenceli istihdam istiyor. Ve işsizlik ve yoksulluk zulmü karşısında ataması yapılmayan tüm öğretmenlerin koşulsuz istihdam edilmesini talep ediyor. Tüm eğitim emekçilerini, işçi sınıfının bir bölümü olma bilinci ile mücadeleye ve buldukları her yerde 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya, çağırıyoruz...

Metal İşçisinin Grev Hakkını Nasıl Gasp Etiler?

100 bini işçinin çalıştığı metal sektöründe MESS ile Birleşik Metal-İş arasındaki toplu sözleşme görüşmelerinde sonuç alınamaması sonucu 29 Ocak'ta 22 fabrikada grev başlatılmıştı.

Grevin 2. gününde Hükümet aceleyle alınan Bakanlar Kurulu kararıyla 15 bin metal işçisinin grevini 'milli güvenliğe tehdit' gerekçesiyle 60 gün erteledi. Bu karar fiilen bir grev yasaklamak anlamına geliyordu. Bu yüzden Ejot ve Paksan gibi fabrikalarda yasağa rağmen eylem devam etmiş, fabrikalar işgal edilmişti.

Şimdi gelinen noktada Birleşik Metal İş'in yürütmenin durdurulması istemiyle Danıştay'a yaptığı başvurunun reddedildiği ortaya çıktı.

Danıştay 10'uncu Dairesi 5 Mart'ta aldığı kararı 6 Nisan'da açıkladı. Kararın 60 günlük grev erteleme süresinin bitiminden ve sendikaların Yüksek Hakem Kurulu'na başvurduğu günden sonra açıklanması büyük tepki topladı. Çünkü "yasal süreç" bahanesiyle işçilerin elinden grev hakkı alınmış oldu.

Bunun karşısında direnişin sürdürülmesi, işçilerin hakları için örgütlenmesinin yaygınlaştırılması ve büyütülmesi gerekiyor. İşçilerin mücadele silahlarını elinden almayacaklarının gösterilmesi gerekiyor.

Trabzon'da İnşaat İşçileri "HAKKIMIZI İSTİYORUZ!"

Trabzon'da TOKİ tarafından yapılan Trabzon Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi inşaatında çalışan ve 6 aydır maaşları ödenmeyen işçiler açlık grevine başladı. TOKİ'den ilk ihaleyi alan Gür İnşaat geçen ay iflas edince sorumluluğu TOKİ'ye yükledi. Aynı şekilde yüklenici firmalardan Akgün İnşaat da iflasını açıklarak inşaat sürecinden çekildi. İşçilere önceden Gür İnşaat tarafından verilen çekler de ödenmedi. İşçiler de bunun üzerine maaşlarını alabilmek için açlık grevi eylemine başladı.

İşçiler "Hırsızlık yapmadık, hak yemedik sadece hakkımızı istiyoruz. Kazanana kadar devam edeceğiz." diyorlar.

Ülker İşçisi Kazandı

Öz Gıda-İş'ten istifa ederek DiSK/Gıda-İş Sendikası'na geçtikten sonra işten atılan Ülker işçilerinin kararlı direnişi patronlara geri adım attırdı.

Patron işçileri, ahlaksızlık, verilen görevi yapmama, amire itaatsizlik gibi gerekçelerle tazminatsız işten atmıştı. 4 aylık çadır direnişinden sonra kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmesini, 16 aylık ücret tutarında sendikal tazminat ödenmesini, 4 ayın sigorta primlerini ödenmesini kabul etmek zorunda kaldı. Ancak işçilerin işe geri dönme talebi ise karşılık bulmadı.

Ülker işçileri direniş çadırlarını sökerken Ülker'de mücadelenin devam edeceğini vurguladı.

EKMEK ve ONUR Gazetesi
Toplumsal Özgürlük Gazetesi İşçi Ekiidir Şubat 2015

Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Meral Çınar
Adres: Rasimpaşa Mah. Halitağa Cad. No: 32/33
Kadıköy-İSTANBUL

Baskı: Rumi Matbaa Maltepe Mah. Fazılpaşa Cad. No:8/4
Topkapı-İSTANBUL Tel. 0212 612 71 72